

שו"ת ציץ אליעזר חלק ה סימן טו ד"ה ועיין בשו"ת

גר המקבל עליו מצוות אולם ברור הדבר שמתכוון לעבור אחר כך איסורי תורה.

ועיין בשו"ת אחיעזר ח"ג סי' כ"ו, המוזכר בספרי הלכות מדינה שם, שמרגיש ג"כ בחילוק הנ"ל של הבעל אבן יקרה, מה שיש לחלק בין הנידונים מההיא דתשובת הרמב"ם שהאיסור עליו ואמרינן מוטב שיאכל בשר תמותות לבין קבלת גרים לשם אישות שזה דין לגבי הב"ד שאין לב"ד לקבל המתגיירים לשם אישות דהוי כמו חטא בשביל שיזכה חברך. ורק דן להתיר מכח זה כיון דגם אם לא תתגייר הרי תשאר אצלו בגיורתה א"כ אין כאן לשם אישות, וגם מה שאומרת בנידונו שכוונתה לשם גירות לש"ש ואין אומדנא דמוכח להיפך, ומשום כך סובר דיש מקום להקל לפי ראות עיני ב"ד ע"ש, וגם באופן זה הסתייג מכך בתשובה אחרת בסי' כ"ח שם וכתב: וע"ד הגירות בכלל שנהגו לגייר את הנשים הנכריות שנשאן לישראל אשר באמת מצד הדין אין ראוי לגיירן כיון שכוונתן לשם אישות וגם אחרי הנשואין אסורה לו כמבואר בתשו' הרשב"א סי' אלף ר"ה, במקום אחר צדדתי להקל ומצאתי יסוד לזה בתשו' הרמב"ם פאר הדור סי' קל"ב וכן פסק בתשו' טוטו"ד מהגאון ר' שלמה קלוגר הלכה למעשה, אולם דא עקא שאין קבלת מצוות אחרי שהוא אומדנא דמוכח שלבם בל עמם ויתנהגו בחלול שבת, באסור נדה, גבלות וטריפות, כמו שכתבתי במכתבי הקודם, וכבר נתעורר בזה הגאון מוה"ר יצחק שמעלקיש בספרו בית יצחק חיו"ד והעלה להלכה שאין לב"ד כשר להזדקק בזה ע"כ.